

עטרת

תפארת

זמן פרישה ממלאכה
פרשת נצוי"י - ב"ב 6:00

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר צוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

ני "קדוש היום" לאדונינו

פרשת
נצבים וילך
ראש השנה
שנת
תשפ"ד
גליון 272

כשלעצמו בלבד קשה למח אנוש להשיג זאת, קשה מאד להכיל מחשבה זאת במערכת המחשבתית שלנו, אך זוהי האמת לאמיתה.

ולא עוד אלא שכל האמת הזאת נאמרת גם במושגים המדברים על מרחקים של דורות ושל נצח, אל יעלה על לבך כי משום שכל הצמחים כולם צומחים, או משום שהשמש מאירה לכולם, והמים משקים את העולם כולו, לכן אף הצמח שלך ממילא, או דרך אגב מושקה, אין הדבר כן! אלא שכשהקב"ה החליט להוריד את המים, ולהזריח את השמש, לקח בחשבון גם את השיבולת שלך, ובמכוון.

כשם שלא יעלה על דעתך שכל העולם כולו מושקה דרך אגב מהשקיתך שלך, כך בדיק אל יעלה על דעתך כי אתה וצמחך מושקה דרך אגב מהשקיתו של העולם כולו.

פרשת ביכורים היא איפוא פרשת ההכרה בפלאות ההשגחה, היא זאת שעת הכרת הטוב בכל טובה של ההשגחה הפלאית, כדי להודיע ולהודיע מה מושקע באותה תאנה רימון או שיבולת, ע"כ.

"חפץ חיים"

לרגל היארצייט לקדוש ישראל מרנא החפץ חיים צוק"ל. נביא מה שאמר רבנו למרן המשגיח הגה"צ רבי דב יפה צ"ל, כשבא לשאול אם ליסוע להתפלל על

קברו הקדוש של מרן הח"ח צוק"ל זכותו תגן עלינו.

וכך הובא ב"פרי חיים" בשעתו. כששאל הגאון הצדיק רבי דב יפה (שליט"א) [צ"ל] את רבנו אם להצטרף למסע, שאל אותו רבנו אם הנסיעה אצלו זה "פיקוח נפש", ואמר שאם אי"ז פיקוח נפש כדאי יסיע.

והביא לו רבנו מש"כ בחובת הלבבות בשער חשבון הנפש (חשבון העשירי), שהמדרגה העליונה ממדרגת החסידים הוא שיראה מבלי עין וישמע מבלי אוזן וכו' ע"ש. ואמר שדבר זה ראו בחוש אצל החפץ חיים כידוע המעשה עם מרן הרב אברמסקי צ"ל שכשנשתחרר מגלות סיביר, היה החפץ חיים באמצע לימודו עם רבי אלחנן צ"ל ואמר לפתע החפץ חיים "עכשיו שחררו את הסלוצקער רב". ולאחר שנים פגש רבי אלחנן את הרב אברמסקי בלונדון, וכיוונו את השעה שהיה ממש "באותו זמן".

וכן מה שסיפר ראש ישיבת סלבודקא מרן הגאון ר' מרדכי שולמן צ"ל שבזמן המלחמה היה בסמוך לחפץ חיים באכסניא, והי' שומע את החפץ חיים אומר כל בוקר היום ניצחם הרוסים וכדו', ולמחרת נתפרסם בעתון שכיוון את הדברים בדיוק, והביא שמצא אחר"כ בסידור אשי ישראל בברכת יוצר אור על התיבות ומשמיעים בקול דברי אלקים חיים, שהמלאכים משמיעים זה לזה מה שקורה בעולם, והבין שהקדוש הח"ח זכה לשמוע מה שהמלאכים מספרים.

אמר רבינו לרבי דב, וכי אין כדאי לילך להתפלל על קבר של קדוש כזה.

"עשות חסד"

לפני ימים נוראים אמר רבנו: בזכות זה שעושים חסד, כך הקב"ה יעשה אתנו חסד, כי כל מה שהקב"ה עושה אתנו זה "רק" חסד. ואדם לא חושב כך, הוא חושב שמגיע לו.. אבל למה מגיע לו, הוא לא עושה חשבון, העיקר הוא צריך, מגיע לו.. אך צריך לדעת, לא! לא מגיע לך אלא זה "רק חסד", ואתה צריך לעשות ג"כ חסד.

שכן "חובת כל היצורים - להודות..."

בליקוט לימים נוראים מהחפץ חיים, [מהסופר הדגול ר' דוד זרצקי ז"ל] מביא שפעם שמעו את "החפץ חיים" לפני התחלת סליחות, מוכיח את עצמו, על שאינו "מכיר טובה" מספיק להקב"ה, והתחיל לפרט את חסדיו הגדולים שעשה עמו, בהוצאת ספריו וכו' וכו'.

והתעוררתי על ה"חובה" הגדולה בימים אלו, סיום שנת "תשפ"ד" וכניסת השנה הבעל"ט - תשפ"ה, "להרגיש ולהכיר" את גודל חסדיו ית"ש עמו, מה שהגיעו עד הלום, עם כל הטובות והחסדים "בלי סוף", שעשה ועושה עמו בכל עת ובכל רגע, הן ברוחניות והן בגשמיות, ובפרט אחרי השנה "הנוראה" שעברה על ארץ הקודש.

ואמרת.. שאינך כפוי טובה

והנה בשבוע האחרון קראנו בפר' ביכורים, ובאת אל הכהן אשר יהי' בימים ההם, ואמרת אליו וגו', ומפרש רש"י ואמרת אליו, "שאינך כפוי טובה", הרי לנו "שזוהי האמירה" שצריך לומר לפני ה'.

והחובת הלבבות מעמיד את "יסוד עבודת ה'" על הכרת הטוב, וכפי שפותח בשער חשבון הנפש, שכפי שהאדם "מכיר יותר" חסדיו ית"ש, כן "חובתו יותר גדולה" בעבודתו ית'.

איזהו אדם...

ובכנס בוגרים לשיבת "קול תורה" [אור לט"ז סיון תשס"ג], הרחיב רבנו על חובת "הכרת הטוב", ונביא "מעט מן האור".

הנה חז"ל אומרים על אדם הראשון שהיתה עליו תביעה שהוא כפוי טובה, שכשהקב"ה אמר לו למה אכל מעץ הדעת, אמר האשה אשר נתת עמדי, וחז"ל יש להם ביקורת גדולה, שהי' כפוי טובה.

והרי הענין של כפוי טובה לא מצינו שכן נח מצווה על עבירות חוץ משבע מצוות, ואפי' יהודים לא מצינו איסור מפורש של כפוי טובה, ולהיפך מכיר טובה זה רק מדה טובה, ומה התביעה כ"כ על אדם הראשון?

משמע שעל זה לא צריך פסוק, כי זה בן אדם! ובן אדם שהוא לא מרגיש שצריך להיות בדרגה של הכרת הטוב, זוהי מדרגה מאד פחותה, כי בן אדם צריך להיות לו הכרת הטוב, ומי שהוא כפוי טוב, למרות שאין כזה איסור, לא כתוב בתורה, אפי' אחרי שהי' מתן תורה, אחרי שנאמר תרי"ג מצוות, לא כתוב אחד מהמצוות שלא להיות כפוי טובה, [אולי יש אבל פשטות לא נזכר].

ולמה, כי זה חז"ל הבינו שכן אדם שהוא לא מרגיש כזה דבר הוא לא... הוא למטה מהמדרגה שצריך להיות...

וזה מה שאנחנו רוצים לדעת, עד כמה הענינים של מדות, אפי' לא מה שכתוב בתורה, לא מה שכן אדם מחוייב, אבל כל זמן שכן אדם אין לו רגשים כאלה, הוא יכול לבוא לכל מיני דברים הכי גרועים, ומדות יכול להיות לפעמים אפי' יותר גרוע מעבירה, כי זה הרי יכול לגרום כל מיני עבירות, וזה מה שכן אדם צריך ללמוד, ע"כ.

יסוד "ההשגחה"

וראיתי למרן הגאון הגדול רבי ברוך מרדכי אזרחי צ"ל [שמלאו כעת י"ב חודש לעלייתו "בסערה" השמימה] בספרו "ברכת מרדכי" דברים "נפלאים" על פסוק הג'ל, והעתקתי רק כמה קטעים משם. עלינו לדעת להשכיל ולהבין, כי יסוד היסודות בהשגחה הוא, שאין אצל השגחתו של הקב"ה לא דרך מקרה ולא אגב, אין לך פרט שלא נלקח בחשבון מכוון, כל האירועים מכוונים כלפי כל יחיד כאילו לא היה קיים אלא הוא.

רוב השנים, ה' מסתפר בערב ראש השנה.

ובער"ה תשס"ט, שהי' עיכוב בגלל הלוויית ידידנו ר' יצחק לוינשטיין ז"ל, לא הספיק להסתפר, והסתפר בעשי"ת.

נוסח התרת נדרים הקצר

נוסח קצר, שלקח רבנו מהח"י אדם, [שכתב באידיש], והציע לתלמידי הישיבה קטנה, שיאמרו נוסח זה. ובשנים אח"כ ה' רבנו בעצמו אומר נוסח זה.

סדר התרת נדרים

מתחרט אני על כל הנדרים ושבועות וכן כל מנהג טוב שנהגתי ולא אמרתי שיהא בלי נדר, ואם הייתי יודע שאתחרט לא הייתי נדרר או נשבע ובמנהג טוב הייתי מתנה שיהי' בלי נדר, ומבקש שתתירו לי את כולם.

והדינים משיבים

מותר לך, מותר לך, מותר לך.

ויאמר בפני השלשה

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא כל הנדרים וכל השבועות וקונמות והסכמות וקבלה בלב או בדיבור, שאקבל עלי, חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה, וכן כל מנהג טוב שאתנהג בלי להזכיר בלי נדר, ובאם שאשכח לתנאי מודעה הזאת ואדור מהיום עור, מעתה אני מתנה עליהם שיהיו כולן בטלין ומבוטלין, ולא יהוין חלין כלל.

אם רוצה להתיר לאשתו נדרים, תמנה אותו לשליח ותאמר בזה"ל: אם עשיתי נדר או נהגתי מנהג טוב ולא אמרתי בלי נדר אני מתחרט, ואני עושה אותך שליח להתיר.

ויאמר בפני הדיינים

הריני שליח של אשתי לבקש התרה על כל הנדרים או מנהג טוב שעשיתה ולא אמרה בלי נדר, והיא מתחרטת עליהם.

ויאמרו הדיינים

מותר לה. מותר לה. מותר לה.

~ ובנוגע לנוסח הארוך, אמר שיש להשמיט תיבות "דינים מומחים", "ובשם הוי"ב", וכן "ואפילו נזירות שמשון". ובמסירת מודעה, להשמיט תיבת "הן בחלום", וכן אמר שצריך להוסיף "וכל מנהג טוב שאנהג ולא אומר בלי נדר". ~ והי' אומר שמרן החזו"א ומרן הגרי"ז זצ"ל היו סומכים על מסירת המודעה לגבי "מנהג טוב".

תרי קלא בהתרת נדרים

~ שאלו אם מועיל בהתרת נדרים שיאמרו כמה אנשים "ביחד" את נוסח בקשת ההתרה, והב"ד יתירו לכולם יחד. ואמר הרי צריך שישמעו הדיינים את "החרטה", ותרי קלא לא משתמע.

עירוב תבשילין

~ היות ויום ב' של ראש השנה חל ביום ו' עש"ק, יש לזכור להניח עירוב תבשילין מערב ראש השנה, שישאר עד שבת. ואמר דפשוט שאי"ז מתיר לבשל מיום "חמישי", רק ביום שישי.

~ הי' אומר דמי שאין בדעתו "לבשל מחדש" לשבת, אלא מכין הכל מערב יו"ט, ורק "מחמם" את האוכל ביו"ט, "לא יברך" על העירוב תבשילין, כיון דאי"ז אלא "בישול אחר בישול", ודעת הרבה פוסקים שאינו נחשב בישול.

~ אם אין בדעתו לאפות ביו"ט, רק לבשל, וכמו שרוב העולם כיום אינם אופים, א"צ להניח פת בעירוב, עי' מ"ב.

~ הרבה שנים הי' לוקח לעירוב, חתיכת "בשר מבושל" בצלחת, ומבקש לזכות בשביל כל בני העיר, והדגיש לזכות רק את הבשר ולא את הצלחת. ואח"כ הי' נוטלו מברך.

~ ומשנות הקמת "ארחות תורה", הי' מזכה להדיא את העירוב לכל בני הישיבה הק, ואמר שיודיעו להם מבעו"י לסמוך על זה.

~ ובשנים האחרונות, הבאנו לפנוי, "צונצונת דגים" מבושלים, שקונים בחנות, והי' עושה בזה את העירוב.

~ לא הקפיד לברך "בעמיהו". [ואמר דמצוה שמקיימים בישיבה, א"צ לעמוד בשעת ברכה. וכן הי' נוטל ידיו לסעודה בישיבה, ומברך [ק].

~ בנוגע ל"קיפול טלית "חדשה" מיו"ט לשבת, שהביא המ"ב (בס"י ש"ב סק"ז) להתיר, אמר לי לא לעשות כן למעשה. ובזכרוני שאמר בעיקר בגלל התנאים שהתנה המחבר בהיתר קיפול בגד חדש, וא' מהם שאין לו להחליף, ולא שייך אצלו כ"כ].

עירוב תבשילין לבנים ושואים

כאשר נתעוררו בשאלה אם ילדים ושואים שנמצאים אצל הוריהם ביו"ט צריכים עירוב תבשילין לעצמם, או נכללים ממילא בעירוב של אבי הבית. אמר דפשיטא "שאינם נכללים" בעירוב, וצריכים לכוין לזכות מבעוד יום, ואם לא היתה דעתם ע"ז אינם נכללים בעירוב. ולענין הדלקת נרות אי חיישין לדעה המצרכת עירוב תבשילין בשביל הדלקת הנר, לא תדליק נרות. או תסמוך על גדול העיר, כדין שכח ולא עירב, אם זו פעם ראשונה שלא עירבו.

מדיני "יום טוב"

כניסת החג

אמר שיש "לפרוש ממלאכה" גם בערב יו"ט, "חצי שעה" לפני השקיעה.

עישון ביו"ט

הזהיר "מאד" שלא לעשן ביו"ט, כי בזמנינו גם אותם פוסקים שהתירו פעם, כיום יודו שאסור, דבדאי "אינו שוה לכל נפש", וחשש שזה חילול יו"ט ממש. [ואינו נוגע למה ששלל לגמרי, עישון כל ימות השנה, מפני הסכנה, והגדיר פעם מי שאינו יכול להתאפק מעישון, שאינו בבחינת "אדם..."].

ל"ה "התקדש חג"

זוחלים ורועדים - תלוי מי...

העיר ת"ח אחד לפני רבינו שלא רואים שאנשים יפחדו מאלו והימים הנוראים הבאים לקראתנו, הגיב רבינו "תלוי מי..." ולא פירש.

אין סגולה "כתורה"

כאשר זכו להתחיל שנת תשע"ג בחסדו ית"ש מתוך לימוד תורה ברציפות, התבטא על זה "מה שנכנסים לראש השנה מתוך תורה, זה זכות ליום הדין לכולם".

הפה "קודש קדשים"

קבלה ליום הדין, לבני תורה שעיקר אומנותם בפה, עליהם להיזהר בעיקר "לשמור על הפה שיהיה נקי מכל דיבור אסור. ובשבת להוסיף ולהיזהר מדברים מיותרים".

וכששאל הרב הצדיק רבי יוסף ז. פוגל זצ"ל בשם בני הישיבה המעטירה "מעוז חיים" בקרית אתא, מה עיקר העבודה בראש השנה? חשב רבינו זמן מה, ואמר "ישים עצמו כאילם".

המוותר - יוותרו לו

ופעם כששאלו עצה לזכות ביום הדין. השיב רבינו "ויתור" ואם הוא יותר, בשמים יוותרו לו.

זהירות מליצנות...

ולנכדו היקר הרה"ג ר' גדלי' הוניגסברג שליט"א אמר שנה אחת, למסור לבני הישיבה הק' "שערי תורה", ואח"כ אמר כן למסור בעוד ישיבות, "להיזהר בשמירת הדיבור, ומדגיש ביותר - זהירות מליצנות".

ואמר שהרבה פעמים יש בחורים ששקועים חזק מאד בלימוד ובשאר עניני עבודת השם, ולפתע נכנס בהם רוח ליצנות, וזה הורס אותם לגמרי. וסיפר על בחור יקר אחד שלמד עמו בישיבת "תורת חסד" בבריסק, והיה מתחילה ירא שמים ושוחר מוסר גדול, ולפתע התחיל לחלחל בו ליצנות, עד שלאט לאט עזב את כל המוסר וכו', והיה בירידה גדולה מאד, הי' ישמרנו.

ליל א' זראש השנה

~ בקדיש בעשרת ימי תשובה אומר "לעילא ולעילא", וכמדומה שלא אמר עושה "השלום".

~ בליל יו"ט ראשון לאחר תפילת ערבית בירך כל א' מהמתפללים, בברכת "לשנה טובה תיכתב ותיחתם לאלתר לחיים טובים ולשלום". וכשא' מהמתברכים בירך את רבינו ואמר לחיים טובים "ארוכים" ולשלום, העיר לו רבינו למה צריך להוסיף "ארוכים". הי' מטבל החלה בדבש.

סימנים

הי' אוכל רק תפוח בדבש, ותמר.

לברך - בורא פרי האדמה

מיני הסימנים שאוכלים בראש השנה, כגון כרתי סילקא וכו', כיון שאין הדרך אצלינו לאוכלם כל השנה בתוך הסעודה, ממילא אי"ז בכלל דברים הבאים מחמת הסעודה, וצריך לברך עליהם בורא פרי האדמה, גם כשאוכלם בתוך הסעודה.

שירבו, שירבו כרמון

על רוביא אומרים שירבו זכויותינו, ואח"כ על רמון חוזרים ומבקשים שירבו זכויותינו כרמון. ויש לפרש דירבו זכויותינו לחוד, אי"ז כולל כ"כ הרבה, דתפסת מרובה לא תפסת, לכן חוזרים ומבקשים שירבו זכויותינו כרמון, שזה הרבה מאד.

מה העיקר...

אמר: אנשים חושבים, בראש השנה עושים כל מיני דברים כדי שיהיה לו שנה טובה, עושים סימנים, אוכלים זה, אוכלים זה, אך זה הכל דברים של מה בכך. אבל העיקר הוא "תשובה גמורה" וזה כל אחד צריך, לא דוקא... כל אחד צריך לעשות את זה, מי לא צריך לעשות תשובה, כל אחד צריך.

רק מה, צריך לקחת את עצמו ברצינות, מכאן והלאה כל דבר להקפיד שיהיה בתכלית הטוב, בתכלית הכשרות, בתכלית הטוב. [מתוך דרשה שלהי אלול תש"ע]

גילו ברעדה

כשנכנס ראש ישיבת קמניץ הגאון הגדול רבי יצחק שיינר זצ"ל [ממשפחת מרן בעל הברכת שמואל זצוק"ל] לברכת שנה טובה, סיפר לו רבינו שבהיותו צעיר לימים [כבן י"ד] היה פעם בראש השנה בקמניץ אצל דודו הגה"צ ר' שלמה חיים גורפינקל זצ"ל שהי' מורה הוראה שם, ומרן הגאון רבי ברוך בער זצוק"ל שימח את הציבור מאד בליל ראש השנה בשירה וכדו', עד שאשתו הרבנית ע"ה התפללה הרי היום ראש השנה? ומסיים רבינו, רבי ברוך בער היה יכול להיות שמח בר"ה, כי הוא היה בסדר גמור...

בקשת יחיד

שאל הרה"צ רבי יוסף ז. פוגל זצ"ל אם מותר לבקש בראש השנה בקשות פרטיות, אמר לו רבינו אם מותר או אסור אני לא יודע, אבל אומר לך מה שאני חושב, בשעה שהקב"ה דן את כל העולם, מה מקום ליחיד לבקש על עצמו. והביא משל, להבדיל אלפי אלפים הבדלות, שלפני שבא ראש הממשלה ... למרן החזו"א זצוק"ל, באו אצלו אנשים עם עצות ובקשות שידבר עם הראש ממשלה, וביניהם נכנסה אשה, וביקשה מהחזו"א לדבר עם ראש הממשלה על איזה "סכום כסף קטן" שנוגע לה... ופעם אחרת, כששאל כנ"ל, השיב רבינו - האם יש לנו ברירה?!

מתי מצטננים...

על מי שנצטנן באמצע החורף, אמר החפץ חיים אתם סבורים שנצטנן עכשיו, זה טעות! ער איז קאלט געווין ביים דאוונען ראש השנה, הוא היה קר בתפילת ראש השנה...

"תקיעות"

קודם שהתחילו לתקוע, אמר להכריז "לכוין לצאת" גם בברכות, ה' נוהג להקריא גם את התקיעה "הראשונה", ובמקום שצריך גשימה אחת, ה' מקריא שברים תרועה כאחד, וכשצריך שתי גשימות, ה' עושה בניגון הפסקה - שברים, תרועה. בסיום התקיעות, בדרך כלל, לא אמר תקיעה "גדולה". הזהיר מאד מתקיעות "שלא לצורך" כגון מה שיש תוקעים לפי כל הנוסחאות, וכן שלא להחזיר על תקיעה כשרה מן הדין, והי' מביא מש"כ הרא"ש דכל תקיעה שאינה לצורך, הוי "חילול יו"ט". לא החזיר על תקיעה "שאינה חלקה", ופעם הסביר, שהתקיעות זה כמו דבור דרך השופר, ואדם כשהוא מדבר, ג"כ לפעמים עולה בטון הדבור ולפעמים יורד. וכן לא החזיר כשלא תקע תקיעת התשר"ת, כאורך השברים תרועה - שעשה התוקע.

פעם אחת החזיר את הבעל תוקע היקר הרה"ג ר' ישעי' כהן שליט"א על תקיעה מסוימת, ואחרי התפילה ביקש ממנו "מחילה" על שהחזירו שלא בצדק.

הורה "למעשה" שלא לומר תהלים, עד סיום כל התקיעות, וכן אם נדמון לו ברכת "אשר יצר", ימתין מלבדך עד "אחרי סיום התקיעות".

אייפון - ארויס!!

נשאל רבינו אם יכול להיות בעל תוקע, מי שיש לו "אייפון". ואמר "זה בעיה"...

כורעים באמצע התפילה

מי שהארץ להתפלל במוסף ראש השנה, והגיע הש"ץ לעלים כשעושים הציבור כורעים בהשתטחות על הארץ, האם יעשה עמהם שלא נראה כמוציא עצמו מן הכלל, או לא. אמר דמסתבר שלא יפסיק באמצע השמונה עשרה.

תורה - היכן?

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה. שאלו למה לא נזכר "תורה". אמר רבינו שזה פשיטא, כי "בלי תורה לא מתחיל כלום".

הוצאת שופר ברה"ר לנשים

השערי תשובה (ריש סי' תקפ"ט) הביא בשם השאגת ארי' שאסור להוציא שופר ולולב לרשות הרבים ביו"ט לצורך נשים, דחשיב "שלא לצורך" ע"ש אמנם אמר רבנו שזה דוקא ברה"ר "דאורייתא", אבל בזמנינו רוב רשויות הרבים הם "כרמלית", ומותר להוציא שופר ולולב לצורך נשים.

אופניים ושופר...

שאלה אם אין באפשרותו לשמוע שופר בראש השנה רק על ידי שיסע למרחוק עם אופניים, בלי חשמל וכדומה לזה, האם ליסוע לשמוע שופר כך. תשובה: אף על פי שאין אנו יודעים מה האיסור לרכוב על אופניים בשבת ויו"ט, אך היות ובכל תפוצות ישראל נהגו בזה איסור, ישאר בבית ולא ישמע שופר.

תשליך

לא הלך לתשליך, ואמר שכן נהגו בברסק. ובישיבת ארחות תורה אמר שיפתחו את הברז, וגיזו כך תשליך, כי זה המשך של המעיינות.

ליל בי דר"ה

הי' אומר להרבנית הצדקנית ע"ה לפני יציאתו למעריב, שלא לעשות שום דבר עד אחרי זמן צאת הכוכבים, וכן שלא לברך שהחיינו בהדלקת הנרות.

לזכר עולם

בער"ה יחול היארצייט השני, להאי גברא רבה, הגאון ר' צבי יעקב ב"ר טובי' לסיצין זצ"ל, גברא דכולא ב'י, תורה, עבודה, גמ"ח.

ערב ראש השנה - יארצייט לידידנו הרה"ג ר' יצחק לוונשטיין ז"ל, יהודי שמסר את כל עצמותו למען אחרים, בין לעניני הכלל ובין בעניני כל יחיד ויחיד, באופן מופלא ביותר. זכה לשמש את רבנו הרבה מאד, וללמוד ממנו הרבה בתורה וביראה ובכל מדה נכונה. יתן השי"ת שיעמדו לו זכויותיו, שיזכה לאור הצפון בגן עדן, ויקיץ במהרה בתחיית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים.

שיחו "בחסדיו"...

אברכה את ה' "בכל לבב", שזיכנו לשנה שלמה, להו"ל דברי אלקים "חיים", מרבנו הגדול זכותו תגן עלינו. אין לנו פה... על חסדו הגדול עמנו. ובקשתנו וצעקתנו על "העתיד", שיזכנו הבורא ית"ש להמשך ולהוסיף לזכות את ישראל בדברי קדשו של רבנו, ובכל "זיכוי הרבים". כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומאושרת, לכל עם ה' החרדים אל דברו.

לתרומות להפצת הגליון השבועי וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953 וכן בקובץ השבועי "אוצר הפרשה" או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com וכן ניתן להשיג את הגליון מודפס ברש"י 14 קומה ב' ליד הדלת